

Moja mamica naj se smeje, tudi kadar pere!

Tudi kadar pere naj ima mamica časa zame, naj ima dobrovoljen obraz in naj ne bo po pranju tako strašno utrujena! Zato vzame za pranje vedno Schichtov Radion, ki opere perilo brez truda veliko bolj čisto, kakor bi ga oprale najbolj pridne roke ob najhujšem naporu. Saj je vendar tako preprosto: raztopi najprej Radion v mrzli vodi in ko raztopina s perilom zavre, kuhaj 15 minut. Nato perilo izperi najprej v topli, potem pa še v mrzli vodi — in perilo bo belo kakor sneg.

Schichtov **RADION** pere vse

Sledil je poklicu. Kakor poroča »Amerikanski Slovenec«, je njegov pomožni urednik Frank Rožnik vstopil v samostan. Dolgo let je imel fotografski atelje v Clevelandu, v Chikagu je prevzel pomožno uredništvo pri listu. Poleg svojega dela je sodeloval pri društvih in dramatičnih predstavah. Ker se je želel izobraziti, je ponoči hodil v šolo. Ko je bivši jugoslovanski poslanik dr. Pitamic iskal Slovenca, da bi ga zaposlil v svojem uradu v Washingtonu, se je za službo priglasil Frank Rožnik ter se je preselil v Washington. Tam je poleg stanovskega dela po večerih nadaljeval svoje študije ter pred par leti dovršil šolo za odvetnika. Zdaj pa je zapustil svet ter vstopil v samostan Belih menihov v Stični v naši in svoji ožji domovini.

Preganjanje v Mehiki. Mehiški škofje so izdali spomenico o preganjanju katoličanov v Mehiki. V spomenici se dvigajo pred svetovno javnostjo težke obtožbe zoper mehiške vlade. Škofje opisujejo položaj kristjanov kot strahovit. Katoliška cerkev objokuje izgubo velikega števila škofov, duhovnikov in zvestih katoličanov, ki jih je umorila divjost preganjal-

cev ali pa so bili usmrčeni vsled obsodbe sodišča. Namen preganjalcev je, zanesti in ohraniti razdor med ljudstvom, da bi se z razdorom okoristili brezvestni politični špekulanti. Edina katoliška vera je tista vez, ki obsega in zedinjuje vse ljudstvo. Ker framasoni in komunisti to edinnost mrzijo, sovražijo in preganjajo katoliško cerkev. Preganjanje cerkve še zdaj ni prenehalo. Cerkev je oropana vsega imetja, verski redovi so brez vsakih življenjskih sredstev. Cerkev ne sme vzdrževati šol, zato pa je danes nad 50% prebivalstva brez pouka; ne sme vzdrževati bolnišnic, zavetišč in sirotišnic. Duhovniki ne smejo nositi duhovniške obleke. Celo pokopališča je država verki odvzela ter prepoveduje cerkvene pogrebe. Vzgoja mladine je popolnoma v rokah protivernih in brezbožnih socialistov. Take razmere so sramota za kulturno državo.

Romanje na Trsat in izlet z ladjo po morju na prekrasni otok Rab, bo letos o binokostih pod zelo ugodnimi pogoji. Iz vseh krajev Slovenije so že priglasi romarji. Tudi vi se boste udeležili tega romanja, če preberete podrobna pojasnila, ki jih pošlje vsakmur zastoj pisarna: »Po božjem svetlu, Ljubljana, Šentpeterska vojašnica.

Nepredvidni velikonočni strelci. V mariborsko bolnico so pripeljali 14. t. m. kar štiri hudo poškodovane žrtve nepredvidnega velikonočnega streljanja. Pri Sv. Petru niže Maribora je streljal s karbidom 15letni Anton Koren. Eksplozija mu je pognala pokrov od škatle v desno oko in mu ga je tako poškodovala, da je v nevarnosti vid. V največji opasnosti, da oslepi, je 14letni Anton Dvoršak od Sv. Petra pri Mariboru. Nepričakovani stre iz možnarja je izbil levo oko 17letnemu Zvonku Kenič iz Središča. Nepredvidno je ravnal z nabitim topičem 16letni Iva Slaček, ki je ob oko in ima ranjene možgane.

Nesreča pri pripravljanju smodnika za velikonočno streljanje. V Drakovcih pri Ptujju je pripravljala družba fantov smodnik za velikonočno streljanje. Smodnik se je iznenada užgal in eksplozija je zelo nevarno opekla po obrazu in rokah 18 letnega Alojzija Belšak, sina posestnika iz Trbegovcev.

Hiša pogorela. V Dobrenju ob Pesnici je zgorela posestniku Alojziju Kesaku hiša in ima pogorelec 60.000 Din škode. Gasilci so ogenj omejili.

Otrok zanetil požar. Šestletni sinko posestnika Alojzija Jernejšek v Pernači pri Sv. Marjeti ob Pesnici se je igral z vžgalicami, katere je vzel iz suknjiča svojemu dedu, in je zanetil ogenj. Zgorela je hiša ter gospodarsko poslopje s pritlikinami, z živežem, krmo in orodjem. Deček, ki je zakrivil požarno nesrečo, se je iz strahu zatekel v šupo, kjer so ga iztaknili v zadnjem trenutku in ga rešili grozne smrti.

Umrla na posledicah povoženja. Prec 14 dnevi so se splašili mladi voli posestnici Neži Koban na Selah pri Zg. Polskavi in jo povozili. Ugledna kmetica je zadnje dni podlegla poškodbam in je bila pokopana ob obilni udeležbi na Zgornji Polskavi.

Huda nesreča pri požiganju dračja. Iv. Bračić, 52letni hlapec pri posestniku Kozlu Janezu v Ložini, je zažigal na gospodarjevem travniku razno dračje. Ko je bil kup v največjih plamenih, je Bračić spodrsnilo, da je padel v ogenj in se mu

Osebnosti

Odprta noč in dan so groba vrata. V Mariboru je umrla po dolgi in mučni boleznici gospa Ana Majdič, vdova po znamenitem rajnem veleindustrijalcu Petru Majdiču. Blagopokojna je bila hči zdravnika dr. Rüpshla od Sv. Jurija ob juž. žel. Truplo so prepeljali iz Maribora v Celje, kjer se je vršil slovesen pogreb 18. aprila. — V Mozirju je zatisnil v Gospodu oči v starosti 72 let g. Ivan Cesar, po celi Sloveniji znani kipar ter pozlatar, kojega ostanki so bili izročeni zemlji ob obilni udeležbi v soboto 18. aprila. — V Lesičnem pri Pilštajnu je umrla gospa Ana Gubenšek. Pokojna je bila doma iz Sevnice iz znane Kotnikove rodbine. Podarila je življenje desetim v pravem krščan-

skem duhu vzgojenim otrokom in je bila daleč na okrog znana kot dobrotnica revežev. Zapustila je žalujočo družino, komaj 52 let stara. Pogreb se je vršil na pilštajnski mirodvor ob udeležbi cele fars 17. aprila.

Upokožitev predsednika upravnega sodišča v Celju. Na predlog pravosodnega ministra je upokožen predsednik upravnega sodišča v Celju g. Janko Bedekovič.

Nesreče.

Drevo ubilo 74letnega hlapca. V Vratih v župniji Muta so v Pošekovem gozdu podirali smreke. Pošekov 74letni hlapec Leopold Krof je obsekaval s podrtih smrek veje. Naenkrat se je nagnila izpodsekana smreka v smer, kjer je bil zaposlen Krof. Drevo je padlo, starec je prepočasi odskočil in veje so ga tako udarile po glavi, da mu je udarec zdrobil lobanjo in je bil pri priči mrtev.

je vnela obleka. Na pomoč so prihiteli bližnji delavci, nesrečneža rešili iz gorečega kupa in mu pogasili obleko. Bračič je bil prepeljan v ptujsko bolnišnico, kjer se bori s smrtjo.

Žrtev splašenih konj. V mariborsko bolnico so pripeljali Alojzijo Čeh, posestnico od Sv. Antona v Slov. goricah, s poškodbami na hrbtu in z zlomljeno desno nogo. Omenjeni so se splašili konji in je padla pod voz.

Hrastova veja ga je ubila. Pri mlinarju Ribiču v Cezanjevcih pri Ljutomeru so podirali hrast. Jakob Vrbnjak, 47letni in skoro slepi posestnik s Podgradja, je pomagal in je vlekel za vože že precej podsekano in podžagano drevo. Ko je hrast padel, je slabovidni Vrbnjak bežal v smeri hrastovega padca. Dosegla ga je ena veja. Udarec mu je zlomil desno nogo dvakrat, mu poškodoval hrbtenico in glavo, da je izdahnul ob prevozu proti domu.

16okenski kozolec pogorel. Dne 15. t. m. je uničil ogenj v Zgornji Savinjski dolini pri Nazarjih na škofijskem posestvu 16okenski kozolec, ki je bil poln sena in slame. Več gasilskih društev je preprečilo, da se ni ogenj razmahnil na sosedne hiše in gospodarska poslopja.

Se obstrelil z dinamično patrono. Ivan Potočnik, 15letni posestniški sin iz Dobrine pri Žusmu, je na veliko nedeljo streljal z dinamično patrono. Patrona je

Alcalá Zamora, predsednik Španije, katerega so odstavili njegovi najožji levičarski zavezniki.

Novi angleški šef generalnega štaba Cyril Deverell.

predčasno eksplodirala in mu razmesarila desnico.

Pri kohanju premoga ga je smrtno podulo. V Zagorju ob Savi je šel v neko jamo kopat premog 57letni bivši posestnik pri Sv. Urhu Franc Hace. Pri kohanju ga je zasula zemlja. Ko so ga odkopali, je že bil mrtev vsled notrajnih poškodb.

Nesreča potniškega letala. Trimotorno italijansko potniško letalo, ki je vzdrževalo osebni promet med mestoma Turin in Milano, je strmoglavilo radi megle na tla. Ubili so se potniki in trije moži posadke.

Razne novice.

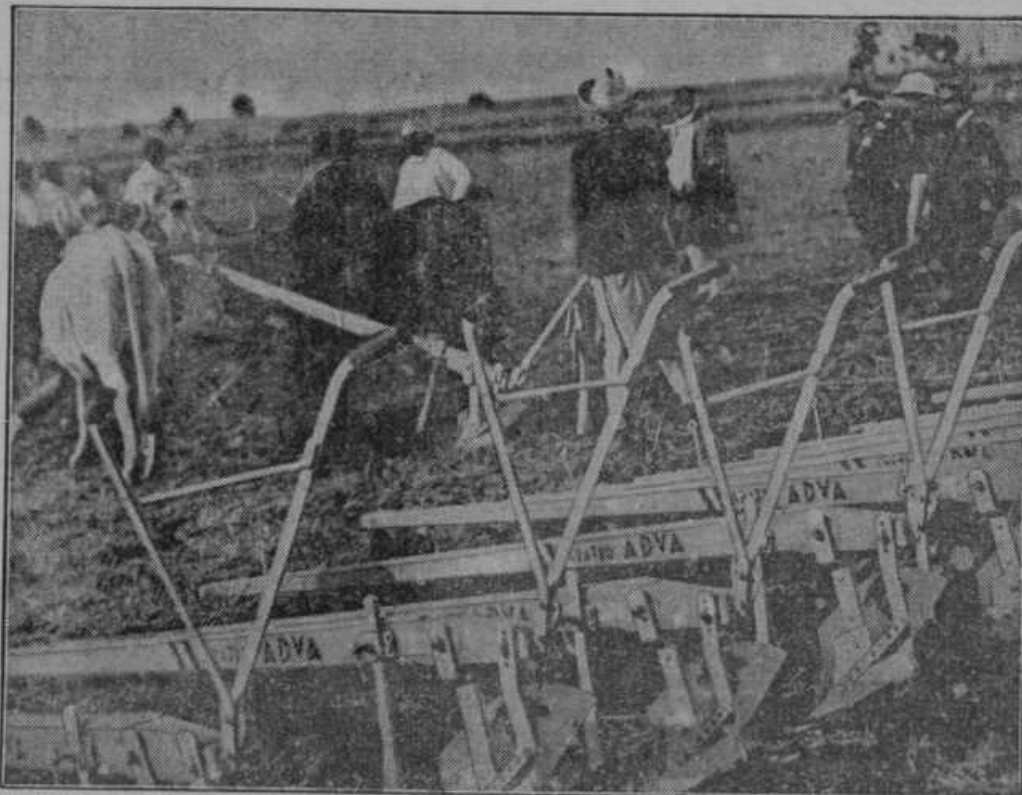
Drugače gledajo. V zadnjem »Kmetškem listu« je objavljen dopis iz Šmartna

ob Savi. V njem dopisnik izjavlja: »Naša kmetška mladina gleda čisto drugače na svet in življenje, kakor so gledali naši predniki. Tudi na cerkev in politiko gledamo drugače, kot gleda rod, ki izumira.« Kako neki gledajo? Ali imajo druge oči, ali pa druga očala?

Trdnjava na severni meji iz dobe 500—100 let pred Kristusom. V Ceršaškem gozdu v takozvanih Železnih vratih v župniji št. Ilj v Slov. goricah sta odkrila starinoslovec dr. W. Šmid (iz Gračca) in znani mariborski profesor Baš ilirsko gradišče, ki spada v dobo 500—100 let pred Kristusom. Prva odkopavanja so razkrila samo glavne obrise in dokaze, da gre za res veliko utrjeno točko, ki je branila pred prihodom Rimljanov v naše kraje ilirsko pleme pred vpadi Kelto. Omenjeno gradišče leži tako, da ga deli

Tana jezera, katerega so zasedli Italijani in iz katerega izvira Modri Nil.

Italijani so poslali v abesinske od njih zasedene pokrajine 5000 plugov, ki so po-barvani z italijanskimi narodnimi barvami.

državna meja in se udeležujeta izkopavanja graški in mariborski muzej. Z izkopavanji bodo nadaljevali na jesen in upajo, da bodo v podrobnostih razkrili še marsikatero starodavno zanimivost.

Nova socijalna naloga. Nekaj sob škofijskega gradu v Betnavi pri Mariboru je oddanih štirim laičkim sestram družbe katehistinj, ki so se šolale na Holandskem. Sestre bodo skrbele za zanemarljivo deco, za pouk in moralno vzgojo odraslačev ženske mladine in bodo tudi po družinah stregle potrebnim.

Zopet dva požara v okolici Ptuja. O požaru pri posestniku Janezu Berglezu v Gerečji vasi pri Ptujju smo poročali zadnjič. Pred dnevi je začelo goret gospodarsko poslopje posestnika Rozmana Stefana v Gerečji vasi. Zaradi vetra se je ogenj razširil še na poslopje posestnika Kaisersbergerja Janeza. Gasilci iz Gerečje vasi so s trudom preprečili, da ni poslopje pogorelo do tal. Zgorelo pa je več kokoši.

Dve stari Marijini sliki na presno ali fresko so odkrili pri popraviljanju župne cerkve v Šmartnem ob Paki. Sliki spadata v dobo 1430—1450. Obe sta pri velikih vratih pod zvonom. Na južni strani je naslikana na steno smrt Marije, na severni pa Marija pribežališče, spodaj so podpisi posestnikov cerkve.

Velika skrčenja v rudnikih Trboveljske premogokopne družbe. Ogromno vznemirjenost so izzvale v vrstah rudarjev vesti, da bo Trboveljska družba izvršila velike redukcije ali odpustitve. Skrčenih bo število delovnih dni ter bo odpuščenih večje število uradnikov in delavcev. Tako naj bi bilo v mesecu maju 11 delovnih dni. Pri obratih v Zagorju in v Kočevju bodo odpravili dosedanja rudniška ravnateljstva. Obrat Tisovec pri Zagorju bo sploh ustavljen. Na ta način misli rudniška družba znižati število uradništva za nekaj desetlin, število delavstva pa naj bi se skrčilo za 400 oseb. Redukcije naj bi se izvršile ali že v začetku, ali pa koncem majnika. — Med delavstvom v zagorskih

revirjih je zavladala pobitost in strah. Ljudje se sprašujejo, zakaj zopet te redukcije, dobivajo pa odgovor od poučenih mest, da zaradi tega, ker je baje konzum premoga padel. Letošnja mila zima zaloga ni izpraznila in družba ne ve kam s takimi količinami premoga. Da pa lahko d vajo delničarji še naprej svoje bogate nagrade in da re bodo oni čutili nastale krize, naj jo občuti v prvi vrsti ubogi delavec. To je že stara navada Trboveljske premogokopne družbe in gotovo ne bo poznala tudi sedaj usmiljenja.

Po 105 letih prvič bolana. V bolnico elizabetink v Celovec se je zatekla pred dnevi najstarejša Korošica, 105 let stara Ana Blažun iz Annabichla. Starka je obhajala novembra 1935 svoj 105. rojstni dan in je bila dosedaj skozi celo življenje zdrava. Poiskala je po tolikih letih zdravniško pomoč, ker ji nagajata pljuča ter srce.

Izjava.

V »Jutru« z dne 9. aprila št. 84. pod naslovom »Volitve na Dobrni« se pisec nekam dvomljivo izraža o istinitosti kandidatne liste JRZ na Dobrni.

Podpisani nosilec liste in sedanjí predsednik občine Dobrna izjavljam, da sem član JRZ kakor tudi drugi člani novega občinskega odbora! Tudi lista je bila vložena pod imenom JRZ, zato ni nobenega dvoma in je popolnoma jasno, da je to lista JRZ.

Volilcev je bilo 53% in sem z izidom popolnoma zadovoljen posebno, če poudarimo, da so bile volitve povsem svobodne in če pomislimo, da so nasprotniki in bivši razrešeni odborniki vse storili, da bi obdržali ljudi doma! Še na dan volitev se je agitiralo s tem, da so volitve predstavljene in da je vseeno, če gredo na volišče ali ne, ker je itak samo ena lista.

Smo bili, smo in tudi ostanemo zvesti svojemu voditelju dr. Korošču in še bomo vlagali kandidatne liste pod imenom JRZ.

Marko Podpečan,

posestnik in predsednik občine Dobrna

Obžalovanja vredni slučaji.

Kroglo si je pogal v glavo v Dravogradu vodja finančne postaje Franc Kapun. Prepeljali so ga v bolnico v Slovenjgra-

dec, kjer je umrl. Nesrečnež zapušča petčlansko družino.

Smrtno se je zastrupila iz obupa v Mariboru 40letna postrežnica Ivana Ferka.

Zabodljaj v levo stran prs je dobil pri Pragerskem pri napadu iz zasede 28letni dninar Franc Leskovar.

Ne gre za nesrečo, ampak za samomor. Zadnjič smo poročali, da so našli gasilci na pogorišču zoglenelo truplo Ane Skrabut v Zgornji Polskavi. Skrabutova je zažgala na hlevu seno in nato se je obesila.

Smrtna žrtev fantovskega pretepa. V mariborski bolnici je podlegel zabodljaju v trebuh Matija Leskovar iz Oplotnice v župniji Čadram. Leskovar je bil zaboden z dolgim nožem v fantovskem pretepu na velikonočni ponedeljek.

Zalostna smrt 60letnega kočarja. V Hrastovcu pri Ptujju je živoraril v viničarji 60letni kočar Franc Bratuša. Okolica ga je dolžila, da se preživlja z ukradeno kuretino. Te dni so mu grozili z ovadbo žandarmeriji radi tatvine kur. Drugi dan za tem je zgorela viničarja in na postelji so našli zoglenelo telo starca. Zadevo preiskujejo orožniki.

S prebito lobenjo v bolnico. Posestnikov sin Anton Kuhar iz Polenšaka je šel velikonočne praznike na obisk k prijate-

Italijanske čete ob sudanski meji.

V sektorju Condarja, so italijanske čete dosegle sudansko mejo pri Galabatu, tako da se na eni strani nahajajo italijanski, na drugi pa angleško-sudanski oddelki. Zavzetje Galabata je bilo povsem lahko. Prebivalstvo je že prej zapustilo mesto in odšlo proti jugu. Nekateri so še ostali, ko pa so zvedeli, da so Italijani zasedli Mukto in Har, so tudi ti pobegnili proti jugu. Čim so italijanske čete zasedle Galabat, so italijanski oficirji takoj stopili v zvezo z angleško-sudanskimi oblastmi, da se proučijo in spoznajo položaj meje, da ne bi prišlo do spopadov. Mnogo prebivalcev Galabata je pobeg-

Očetov greh.

»Račun hočem dati za vse,« je dejal Tevž. »Natančno se zneskov ne spominjam; približno pa jih bom zadel... Dvornikovo sem prodal za tri sto in dvajset tisoč; denarja so pustili oče blizu osemdeset tisoč; vsega je to štiri sto tisoč, ki jih je pater Valerijan zame plačal mojstru Močilniku. Blazinki so moj oče dali še po starem tri tisoč rajniš, torej dva tisoč več, kakor ji gre po testamentu. Kar so oče dali mojima sestrama za doto, se izravna z onim, kar so imeli kot svoj delež v testamentu. Ker je minulo od tega testamenta do mojitve mojih sester okoli dvajset let, računam obresti tega očetovega deleža v svojo korist in menim, da pač znašajo toliko, kolikor je Blazinka izsilila od očeta...«

»Lažnivec! Vrag!« je piskala Blazinka.

Tevž pa se ni menil zanjo, ampak je nadaljeval:

»Natančno obračun bom sodišču v kratkem predložil. Kar je posestvo ta leta neslo, to je v tistih osemdeset tisočih, ki sem jih izročil Juriju Močilniku. Kar smo zase porabili, to smo si za delo zaslužili. Oče so grunt izboljšali in poslopja popravili; zato sem ga lahko dobro prodal. — — — Zdaj sem vse povedal.«

Sodnik se je zganil. Ljudje po dvorani so za-

16 mrmrali in z odobravanjem gledali na mladega moža, ki je iz ljubezni do očeta toliko pretrpel.

»Tevž, Tevž!« je zaklical mojster Krištof. »Povej, kaj pa si potem ti zase obdržal?«

»Ničesar,« je odgovoril Tevž.

»Bikec, bikec! Tak norec vendar ne boš!«

»Štirje tisočaki so mi ostali; s temi sem plačal posle in kar je še bilo drobnega. — To pa je bil moj denar, ako računam doto, ki so jo prinesli mati k hiši. Z Dvornikovega nisem odnesel ničesar kakor svojo obleko, nekoliko perila, svojo srebrno uro in nekaj kovačev; to je bilo vse moje bogastvo. Denar in obleko so mi kmalu potem ukradli, uro pa sem prodal, da sem vsaj nekaj dinarjev spet dobil. Ko sta župan in kaplan pobirala za one pogorelce v Jazbini, sem jima dal vse, kar sem imel, in si potem dva dni nisem mogel kupiti kruha. Zdaj vidite, kak skopuh sem bil!«

»Oh! — Strašno! — Kdo bi si bil mislil!« so se oglašali.

Krojač Krištof je srepo strmela in ko grah debele solze so mu trkljale po licih:

»Tevž! Bikec! Zakaj pa nisi prišel? Zakaj mi nisi povedal?«

»Sramote zaradi testamenta nisem in nisen hotel razglasiti,« je odvrnil Tevž. »Tudi očetu sem obljubil, da nikdar in nikomur ne bom črnil o ten besede. Ker pa je prišel danes testament na dan in

100, 250,
moške

350, 450,
kamgarn obleke

od 190 naprej
za birmance

220, 300, 400, 500,
pomladni damski plašči

lju. Na poti pa so ga napadli trije fantje, pred katerimi je pobegnil ter se hotel skriti v neko hišo. Ker so bila vrata zaklenjena, ni mogel v notranjost in napadalcii so ga dobili ravno na pragu. Eden ga je udaril s puškinim kopitom po glavi, da je obležal s počeno lobanjo v nezav. sti. Težko ranjenega so prepeljali v ptujsko bolnico, kjer so ugotovili poleg počene lobanje tudi še pretres možganov.

Trupelce novorojenčka moškega spola so našli v Dravinji blizu jezca v Majšpergu. Sodno raztelesenje je dognalo, da je bil otrok odvržen takoj po porodu in že mrtev.

Požar in bogoskrunstvo. Pri Sv. Vidu pri Ptujju je uničil ogenj v noči tri gospodarska župnijska poslopja in je bila v veliki nevarnosti župna cerkev, katero so otehi požrtvovalni gasilci. Škoda znaša 30.000 Din. V noči požara od 15. na 16. april so neznanči razbili in porušili na glavni cesti med Sv. Vidom in Pobrežjem stoječo Marijino kapelico, kar je razburkalo celo okolico.

Smrtonosen zabodljaj v vrat. Na veliko soboto sta se vračala 30letni Jurij Lešnik, hlapec pri posestniku Ocvirku v Zahomcih pri Vranskem, in posestnikov sin Jože Ukman z Ločice pri Vranskem iz neke gostilne domov. Spotoma sta se nekaj sprla. Ukman je izvlekel iz žepa nož ter zabodel Lešnika dvakrat v vrat, pri čemur mu je prerezal žilo odvodnico, in enkrat v desnico. Lešnika so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je na velikonočno nedeljo podlegel poškodbam.

Vlom. Na Miklavškem hribu nad Celjem je vlomil neznanec v hišico vdove po cerkovniku Martinu Tratniku. Vlomilec je odnesel dve hranilni knjižici, glaseči se na 27.000 Din.

Po krvavem dejanju kesanje. V Padežu v župniji Zabukovje pri Sevnici je došlo radi malenkostnega prepira do uboja, ko-

jega žrtev je postal 60letni posestnik Luka Lušin. Lušina je smrtno zabodel 21letni Leopold Trbovec, sin prevžitkarice. Fant se je po krvavem dejanju sam javil orožnikom in je obžaloval, da se je v razburjenosti spozabil tako daleč.

Političen umor v Avstriji. V Št. Petru pri Gradcu je 15. aprila bil umorjen stotnik Julij Troha, ki je bil dodeljen štajerskemu varnostnemu ravnateljstvu, od l. 1931 je bil vodja Heimwehra in od leta 1934 poveljnik kazenskega taborišča v Messendorfu pri Gradcu. Morilec je brezposelni mesarski pomočnik Franc Mach. Mach se je predal sam policiji in je priznal, da je izvršil umor iz političnih nagibov, ker je pristaš narodnih socialstov. Izpovedal je, da bo vse nadaljnje nagibe k zločinu zaupal sodišču.

Redkost na Angleškem. Po dolgem času je bila v Manchesteru na Angleškem izvršena smrtna kazen nad 36letno žensko. Pomiloščenje je bilo odklonjeno, ker je bila morilka lastnica sanatorija in je na divjaški način zastrepila njeni oskrbi zaupano bolnico, da se je polastila njene-ga premoženja.

ŽENE ZAMOREJO PO VEKBRATNI NOSEC-NOSTI z dnevno uporabo pol kozarca naravne

FRANZ-JOSEFOVE

genčice, užite na teš želodec, doseči lahko izpraznjenje črevesja in urejeno delovanje želodca.

FRANZ-JOSEFOVA

voda je davno preskušena, najtopleje priporočana in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Izpred sodišča.

Obsojen, ker je ponarejal jurje in stofake. Alojz Lah, posestnik v Senarski pri Št. Lenartu v Slov. goricah, je dal 28. oktobra prenoviti slamnato streho na hiši. Ob tej priliki so naleteli na šop pona-

rejenih jurjev in stotakov. Sum je padel na posestnikovega polbrata Vinka Vnuka, delavca v Bačkovcih in očeta peterih otrok, ker se je ponašal s svojo tiskarsko spretnostjo. Vnuk je bil 18. aprila v Mariboru obsojen na 1 leto robije in na 1000 Din denarne kazni.

Ostro sojeni ubijalci. V Skorbi v srezu Ptuj je postal lani na Štefanovo smrtna žrtev fantovskega pretepa mladi Anton Kurež. Obtoženih je bilo šest fantov. Obsojeni so bili v Mariboru radi uboja trije 15. aprila in sicer: Jakob Rodošek in Fr. Peteršič vsak na 6 let, Jožef Zajšek na 5 let robije. Ostali trije so bili oproščeni.

Poskus požiga pred sodniki. Dne 14. t. m. sta dajala pred sodniki v Celju odgovor Feliks Žavbi, 33letni zidar iz Hraš pri Kranju, in Franc Žitnik, 43letni mizarjski pomočnik iz Mostarja, radi poskusa požiga. Žitnik je nagovoril Žavbija, da je v noči zažgal na podstrešju hiše v Trebežu pri Artičah kozuhinje, nekaj prediva in knjige, ki jih je prej polil s petrolejem, hoteč povzročiti požar z namero, da bi lastnik Žitnik Franc dobil od Vzajemne zavarovalnice izplačano zavarovalnino v znesku 20.000 Din. Sosedje so pa ogenj pravočasno opazili in ga pogasili ter s tem preprečili požar. Obsojena sta bila Žitnik Franc in Žavbi Feliks na šest mesecev strogega zapora, na izgubo častnih pravic za dobo enega leta, vsak na 300 Din denarne kazni, oziroma v slučaju neiztirljivosti vsak na 5 dni zapora.

Slovenska Krajina.

Sobota. Narodni poslanec g. Benko je daroval za mestne reveže za velikonočne praznike 1000 Din. — S pripravo del za zidanje »Delavskega doma« se je začelo. Začeli so sekati stare koštanje v zgornjem delu drevoreda, kjer so se poletli v prijetni senci hladili meščani in deže-

so hoteli greh mojega očeta še bolj očrtni, sem moral z besedo na dan; drugače bi tudi danes ne bil ničesar povedal.«

Vse se je mlademu možu čudilo.

»Zakaj pa Blazinovih prej nisi prijel?« ga je vprašal župan. »Saj je tvoj denar in bi ti ne bilo treba take stiske.«

Tevž je nekoliko pomolčal, potem pa je dejal:

»Bilo je strašno hudo, oč teh kaj dobiti. Če sem le kaj omenil, je bil že ogenj v strehi.«

»Lažnivec! Goljuf! Ničesar ti nismo dolžni in ti tudi ničesar dali ne bomo,« je Blazinka zarevknila.

»Tiho!« so ji zagrozili. »Da si še upa in jezika!«

Blazinka pa je klela in rohnela, dokler je ni sodnik strogo pokaral.

Nato je Tevž nadaljeval:

»Tisti denar na Blazinovem sem si hranil, če bi me nagnala huda potreba. Ko mi je les v Suhem grabnu odneslo in zasulo, sem moral terjati; drugače kmetom plačati ne morem.«

»Saj te počakamo,« je dejal eden od onih iz Rovt; »ko boš mogel, boš plačal.«

»Menda bom od Blazinov dobil toliko, da bo seglo.«

»Ničesar ne dobiš, oderuh! Rajši zaženem denar v vodo,« se je rotila Blazinka.

Tedaj se je oglašil sodnik, ki je ves čas pazljivo poslušal:

»Matevž Jakopič!« je rekel, »vi ste poštenjak. Vsa čast vam! Ampak vsega bi vam tudi ne bilo treba dati. Nato vas zakon nikakor ne sili. Vaš oče in vi sta dolga leta delala na kmetiji. Vsako delo je vredno svojega plačila.«

»Da, da, da!« je zapiskal krojač Krištof. »Polovico ti vrnem, da, še več!«

Tevž je odkimal:

»Kar je vaše, je vaše. Ne pare ne vzamem. Če bom zdrav, si bom za vsakdanji kruh že zaslužil. Na denar pa nikoli bil nisem.«

Vse je zijalo in gledalo mladega moža: tak je torej bil! Pa so ga smatrali za skopuha.

Krojač se je kar razvnel:

»Osel! Tevžej! Tele! Denar je potreben za podlago — to ti krojaču le verjemi, hehehe!«

»Ako sem svojo dolžnost storil, potem mi denarja ni treba. Ne maram, da bi mi kdaj kdo mogel očitati, da sem imel od tega, kar se je z očetom primerilo, kak profit. Zato ne vzamem niti pare ne. Bom že tako prebil.«

»O ti Krištof jeruzalemski! Saj ti si hujski kakor petelin na strehi! Ampak jaz tudi vem, kaj se spodobi.«

»O tem se vidva sama pomenita,« je odločil sodnik. »Kakršna je zdaj zadeva, je potrebna ponovna razprava, čeprav je vse jasno. Pojdite —

nilo v egiptsko-angleški Sudan, kakor javljajo poročila iz Khartuma.

Spomenica abesinskega Rdečega križa

je bila 15. aprila objavljena, ko je dospela v Ženevi na odbor mednarodnega Rdečega križa. Spomenica pravi, da so Italijani v 13 primerih bombardirali bolnice Rdečega križa, v 30 primerih nezaščiteni abesinska mesta in v 6 primerih cerkve. Nadalje našteva spomenica šest plinskih napadov italijanske vojske, s katerimi je bil prekršen ženevski protokol iz leta 1927. Poleg metalcev plamenov in plinskih bom so Italijani transportirali skozi Sueški prekop 400.000 dum-dumskih nabojev.